

ZPRAVODAJ

MĚSTO VELKÁ BÍTEŠ

ÚNOR 2020

Vystoupení Katky Vrzalové na Městském plesu.

Foto: Tomáš Škoda

Ráda bych vás tímto pozvala na naše setkání, která se konají **každou druhou a čtvrtou (případně i pátou) neděli v měsíci v 17.00 hodin** v prostorách na Masarykově náměstí č. 5 v 1. patře (na pavlači).

Za Apoštolskou církev ve Velké Bíteši přeje požehnaný únor Věra Pokorná

ZAJÍMAVOSTI Z REGIONU

V NEDALEKÉM BŘEZÍ ŽIJE MISTR SVĚTA

*Málokdo ví, že v našem regionu žije mistr světa v **mushingu** – jízdě se psím spřežením. Jmenuje se **Martin Vrtěl**, narodil se a vyrůstal na starém Brně a na Vysočinu jej přivedla láska ke zvířatům, zejména k pejskům. Sympatický pětatřicátník, sedící proti mně v Cukrárně U Zdubů, působí na první pohled vyrovnaně, svoje úspěchy hodnotí s přirozenou skromností i s nadhledem. Začínáme rozhovor a já si po chvíli uvědomuji, s jakou cílevědomostí a houževnatostí se Martin své zálibě věnuje již od mládí. Doprovází jej dva malí synkové a přítelkyně Lucka, taktéž úspěšná „mašerka“.*

Co je mushing?

Mushing je jedno z odvětví kynologických sportů, nazývané také jako jízda se psím spřežením. Jedná se o využití síly tahu psů a první zmínky o něm pochází již z 19. století. Kolébkou mushingu je Aljaška, kde je národním sportem. V Československu se začal rozšiřovat na přelomu 70. a 80. let minulého století. První české závody psích spřežení se konaly v roce 1985 v Peci pod Sněžkou. Závodí se v různých kategoriích – podle počtu psů ve spřežení (od 2 do 16) a podle délky tratě – sprinty (6–25 km), střední (40–90 km) a dlouhé vzdálenosti (více než 90 km).

Martin se představil sám

Je mi pětatřicet a pocházím z té nejstarší části Brna – „Oltecu“. Mám dva syny, šestiletého Metoděje a tříletého Matouše. Babička měla na Rudě chalupu a já jsem po škole přemýšlel, co a jak a chtěl jsem mít psa. V bytě jsem jej mít nemohl a tak jsem se zeptal babičky, jestli bych s ním nemohl být u ní na chalupě. Přestěhoval jsem se k ní na Rudu a na inzerát jsem si pořídil svého prvního psa – Sibiřskou husky, protože jsem měl hrozně rád vlky. Teprve potom jsem zjistil co je to mushing a u jednoho psa jsem nezůstal.

Jak jste se dostal do Březí?

Na chalupě v Rudě byl pouze malinký dvorek a žádný pozemek. Takže jsem hledal něco jiného poblíž, aby dojezdová doba do Brna po dálnici byla asi tak půlhodinu, protože pracuji v Brně, v malé rodinné firmě zabývající se prodejem potravinářských strojů na vakuové balení. V Březí čirou náhodou někdo prodával barák, který se nám jevil jako nejlepší z nabízených, protože tam by psi mohli mít pořádný výběh.

Martin s pejsky v maximálním nasazení. | Foto: Archiv M. Vrtěla

Už tehdy jste šel za svým cílem?

Ne. Na Rudě jsem měl jednoho psa a postupně jsem zjišťoval, co s ním lze dělat. Koupil jsem nějaké postroje, začal jsem jej zapřahat a jezdit s ním na kole. Pořídil jsem mu parťáka, Aljašského malamuta. Teď jsem měl dva psy a na tom kole už to nebylo ono. Koupil jsem třetího a pořídil si tříkolku. A zase na tu tříkolku to už bylo málo, tak jsem si pořídil čtvrtého a zjistil jsem, že je lepší mít čtyřkolku a tak to narůstalo a narůstalo, až jich tam po čase běhalo deset.

A kdy to přešlo v tu vrcholovou činnost?

Já ani nevím...to není motorka, nedá se to dát do garáže a přijít k tomu za půl roku, nahodit a jet se někam projet. Je s tím spousta práce, vezme to mnoho volného času a stojí to peníze. Držet 10 pejsků jen tak, občas se s nimi projet, to bych prostě dělat nemohl. Tak jsem si řekl – buď to budu dělat pořádně anebo vůbec a věnoval jsem tomu veškeré síly.

Jak začala cesta k tomu velkému úspěchu?

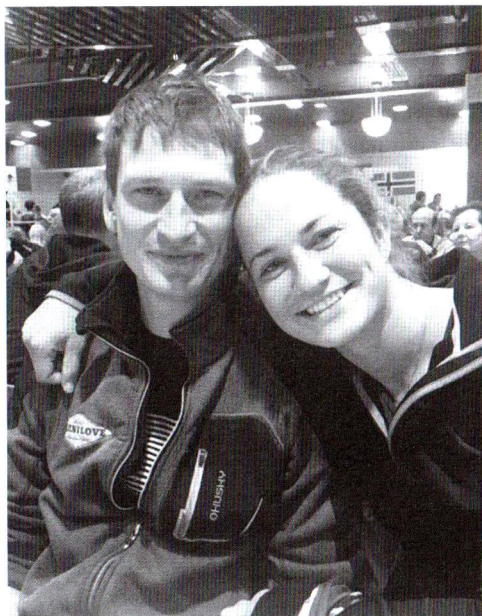
Odstoupil jsem od pejsků čistokrevných a přešel na psy závodní – na křížence, kteří jsou vyšlechtěni pro závody. Uchvátila mě jejich chuť pracovat, která je nesku-tečná. To byl velmi důležitý krok a potom to šlo jedno s druhým. Začnete do toho pronikat, zjistíte, že nestačí jenom jezdit – na koloběžkách či na saních, musí se nějak mazat, tak se to naučíte. Začínal jsem na káře, nejprve jsem jezdil závody na suchu a v letech 2007 a 2008 to byla moje první sezóna - první závody v Trnávce, kde jsem jel na tříkolce se čtyřmi psy. Naše sezóna se dělí na podzimní a zimní.

Jaké se jezdí disciplíny?

Na suchu individuální a týmové. Nejdostupnější individuální disciplínou je canicross, který dnes zažívá velký boom, protože vám stačí jeden pesek, koupíte mu postroj a nějakou šňůrou se s ním spojíte. Potom je to bikejöring, což je jeden pesek a jezdec na kole, dále koloběžka s jedním nebo dvěma psy, tj. scooter 1 nebo scooter 2. Týmové disciplíny jezdíme se třemi až čtyřmi psy na tříkolkách a s pěti až osmi psy na čtyřkolkách. Ve vrcholových závodech jde o každé kilo, ty dnešní čtyřkolky váží kolem 20 kg. Máme 3 distance: sprinty – od 4 km do cca 24 km, střední vzdálenosti – okolo 40 km na 1 kolo a dlouhé vzdálenosti, tzv. longy. V zimě jezdím 6 psů na střední vzdálenost a na podzim na suchu jezdím sprinty, ve kterých jsem se stal loni ve Švédsku mistrem světa.

Jak to gradovalo až k samému vrcholu?

Přelomový byl rok 2012, kdy jsme vyjeli na polskou stranu Krkonoš do biatlonového areálu Jakuszyce, kde se nám podařilo vyhrát prestižní závod. Byl to první větší úspěch, byl jsem nadšený a získal jsem velkou motivaci. V letech 2014, 15 a 16 jsme 3x vyhráli na závodech v Rusku v Karelské oblasti. V roce 2014 jsem byl na svém prvním Mistrovství Evropy (ME) ve Finsku a skončil jsem třetí. ME a Mistrovství světa (MS) se pravidelně střídají. MS bývá jednou v Evropě a jednou v Americe, v kolébce tohoto sportu. My se zúčastňujeme pouze MS v Evropě, na ta zaoceánská nemáme finanční prostředky.

Martin a Lucka na mistrovství světa. | Foto: Archiv M. Vrtěla

Martin Vrtěl na stupních vítězů. | Foto: Archiv M. Vrtěla

A teď k samotnému mistrovství světa

Podzimní MS 2019 vyšlo na Evropu, konalo se ve městě Nybro v jižním Švédsku. Jeli jsme do Roztoku, nalodili se na večerní trajekt a ráno jsme byli v Trelleborgu. Do cíle nám chyběly ještě 4 hodiny. Nybro je malé městečko, asi jako Tišnov, s krásným volnočasovým areálem a výborným zázemím. Oficiální zahájení, včetně slavnostního nástupu se státními vlajkami se konalo večer a byla to velká „sou“. MS bylo rozdělené na 4 závodní dny. Ve čtvrtek a pátek se jely individuální kategorie, sobota a neděle byly vyhrazené pro týmy, v neděli bylo pak slavnostní vyhlášení výsledků.

Připomínalo to veliký závod, který byl výborně připravený a zorganizovaný. Velká výsledková tabule s průběžnými časy ze dvou míst na trati, což bylo velice atraktivní pro diváky, kteří navíc mohli sledovat průběh závodu i v aplikaci na mobilních telefonech. Jel jsem tam „šestku“ – čtyřkolka a 6 psů, kterou jezdím i v zimě a podařilo se nám o několik vteřin zvítězit. Po prvním kole bylo v 9 vteřinách naskládáných prvních pět týmů a každé zaváhání mohlo změnit pořadí. V sobotu se mně špatně usínalo, pořád jsem si promítal těch několik vteřin. V neděli to vyšlo a byl jsem nesmírně šťastný.

Výsledková listina MS – kategorie **Dog rig (DR6) – 6.3 km**

	Čas:	I. kolo	II. kolo	celkem
1. Martin Vrtěl	Czech Republic	11:22.5	11:18.6	22:41.1
2. Ylva Leegaard	Norway	11:25.1	11:20.2	22:45.3
3. Jakub Reguli	Slovakia	11:30.4	11:16.1	22:46.5
4. Igor Tracz	Poland	11:30.6	11:17.6	22:48.2
5. Mikael Högborg	Sweden	11:25.2	11:24.9	22:50.1
6. Dominique Couvelard	France	11:49.8	11:45.2	23:35.0
7. Krisztian Roland Kiss	Norway	11:48.6	11:54.3	23:42.9
8. Remo Baumann	Switzerland	12:05.9	11:47.4	23:53.3
9. Javier Alemanno Sanchez	Spain	12:09.2	11:55.4	24:04.6
10. Patrick Wirz	Switzerland	12:10.7	12:02.3	24:13.0
11. Tommy Baes	Belgium	12:27.0	12:19.7	24:46.7
12. Rolf Rietkerk	Germany	12:36.7	12:44.9	25:21.6
13. Christin Remmers	Germany	13:13.0	12:35.1	25:48.1
14. Martin Harkamp	Austria	13:13.3	13:47.1	27:00.4
15. Terje Hoel	Norway	16:02.8	15:37.5	31:40.3

Pozn.: Na tomto MS byla úspěšná také Martinova přítelkyně Lucie Schönová, která ve své kategorii (2 psi + koloběžka) obsadila 6. místo.

Redakce Zpravodaje děkuje za vzornou reprezentaci České republiky i našeho regionu.

Alois Koukola

